

ΕΠΑΦΕΣ

Life style ή μανιοκατάθλιψη

Το είχα δει γραμμένο σε έναν τοίχο στο Πανεπιστήμιο, στο Ρέθυμνο. «Το life style είναι μανιοκατάθλιψη σε περιτύλιγμα πολυτελείας». Αιχμηρό στο νόημά του το μήνυμα, αφού αιχμηρή, διανοουμενίστικη και ασυμβίβαστη είναι πολύ συχνά η σκέψη των φοιτητών. Και πράγματι, από τον καναπέ του σπιτιού μας έχουμε γίνει αποδέκτες βομβαρδισμού μηνυμάτων, με αυτοπροβαλλόμενο σκοπό το δικαίωμα σε μια καλύτερη ζωή,

ΤΗΣ
**ΝΙΚΗΣ
ΔΕΛΗΚΑΝΑΚΗ***

αλλά πραγματικό κύριο στόχο το κέρδος σε όφελος των μεγάλων πολυεθνικών. Σε αυτό το διεθνές marketing όλοι είναι καλοί πελάτες, άνδρες, γυναίκες - σαφώς όλων των ερωτικών προτιμήσεων - παιδιά, παππούδες και γιαγιάδες: επιτυχημένες γυναίκες-τίγρεις, με "όπλα" από αρώματα και σαπούνια, μέχρι τσάντες και τσίχλες, όλα φυσικά επώνυμα, άνδρες που "σκοτώνουν" με τη γνωστή μάρκα ουίσκι, βιονικές γιαγιάδες που ακάθεκτες ταξιδεύουν στη χιονισμένη βουνοκορφή, ευτυχισμένοι νιόπαντροι με εξοκικά και πισίνες, παιδιά που χαίρονται μόνο με πανάκριβα ηλεκτρονικά παιχνίδια.

Τα πρότυπα για όλους είναι ελκυστικά, μελετημένα με επιστημονική μέθοδο για να σαγηνεύουν το κάθε είδους κοινό στο οποίο απευθύνονται, ενώ η ταύτιση με αυτά προωθείται έντεχνα μέσα από καλοστημένη διαφήμιση. Μονόδρομος για να τους μοιάσουμε και να πραγματοποιήσουμε τις φαντασιώσεις μας - απωθημένες και συνειδητές - είναι να αγοράσουμε όλα τα διαφημιζόμενα προϊόντα.

Ακόμη, επώνυμοι, σημαντικοί και ασήμαντοι, αξιοποιούνται ποικιλοτρόπως ως πρότυπα, με φωτογράφιση στο τάδε περιοδικό ή στέκι της νυχτερινής μόδας, προσκεκλημένοι στην τάδε life style εκπομπή ή στα απαραίτητα τηλεοπτικά παράθυρα. Η αποθώωση των εμφανίσεων φτάνει μέχρι και στις τηλεοπτικές εκπομπές τύπου "ταβέρνας", όπου - ήμαρτον - τραγουδούν τους στίχους «εμείς θα ζήσουμε κι ας είμαστε φτωχοί» του γνωστού ρεμπέτικου.

Και σαν από μηχανής θεός στην απαστράπτουσα αυτή βιτρίνα της ιδανικής ζωής, και αφού στη δύσκολη οικονομικά εποχή μας περιορισμένα είναι τα μετρητά μας, να και οι τράπεζες - κανονικοί συμμετοχοί στο παιχνίδι - που... μοιράζουν χρήματα. Μηνύματα τύπου «πάρτε, κόσμε, δάνεια», «ψωνίστε με πιστωτικές», «τρία παίρνετε, δύο πληρώνετε» και άλλα παρόμοια έγιναν μέρος της καθημερινής τρέλας, δίπλα στα 090 των μισθωμένων ερωτικών νευρώσεων και των μελλοντολογικών εξαπατήσεων. Και ο αλλοτριωμένος άνθρωπος - της πόλης περισσότερο - προσπαθεί να γεμίσει με όλα τα παραπάνω την καταθλιπτική μοναξιά του. Κι ύστερα σκέφτεσαι, έχουν ή δεν έχουν δίκιο οι φοιτητές με αυτό που έγραψαν... Λέγεται ότι η μορφοφία, η χαρά και η ζεστασιά στις ανθρώπινες σχέσεις έχουν τη δική τους εσωτερική ακτινοβολία, δε χρειάζονται αστραφτερά "βοηθήματα".

*** Η κ. Νίκη Δεληκανάκη είναι
σολοχική σύμβουλος Προσχολικής
Αγωγής και Εκπαίδευσης.**